

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 399/2015-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12915/2014, Rvp 12916/2014, Rvp 12917/2014, Rvp 12918/2014, Rvp 12919/2014, Rvp 13373/2014, Rvp 13381/2014, Rvp 13382/2014, Rvp 13383/2014, Rvp 13384/2014, Rvp 13385/2014, Rvp 13386/2014, Rvp 13387/2014, Rvp 13853/2014, Rvp 13854/2014, Rvp 13855/2014, Rvp 13856/2014, Rvp 13857/2014, Rvp 13858/2014, Rvp 13859/2014, Rvp 13860/2014, Rvp 13861/2014, Rvp 13862/2014, Rvp 13863/2014, Rvp 13864/2014, Rvp 13865/2014, Rvp 14173/2014, Rvp 14174/2014, Rvp 14175/2014, Rvp 14177/2014, Rvp 14178/2014, Rvp 14179/2014, Rvp 14180/2014, Rvp 14181/2014, Rvp 14182/2014, Rvp 14183/2014, Rvp 14184/2014, Rvp 14644/2014, Rvp 14645/2014, Rvp 14646/2014, Rvp 14647/2014, Rvp 14648/2014, Rvp 14649/2014, Rvp 14650/2014, Rvp 14651/2014, Rvp 14652/2014, Rvp 14653/2014, Rvp 14654/2014, Rvp 14655/2014, Rvp 14914/2014, Rvp 14915/2014, Rvp 14916/2014, Rvp 14917/2014, Rvp 14918/2014, Rvp 14919/2014, Rvp 14920/2014, Rvp 14921/2014, Rvp 14922/2014, Rvp 14923/2014, Rvp 14924/2014, Rvp 14925/2014, Rvp 14926/2014, Rvp 14927/2014, Rvp 14928/2014, Rvp 14929/2014 a Rvp 14930/2014, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práv

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaniach vedených pod spisovými značkami: 23 Er 3161/2006 a uznesením zo 17. mája 2012 (Rvp 12915/2014), 6 Er 2783/2006 a uznesením zo 7. novembra 2013 (Rvp 12916/2014), 23 Er 803/2007 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13373/2014), 6 Er 2723/2006 a uznesením z 9. mája 2012 (Rvp 14644/2014), 26 Er 3535/2004 a uznesením z 10. apríla 2012 (Rvp 14645/2014), 23 Er 1172/2005 a uznesením z 18. decembra 2013 (Rvp 14646/2014), 6 Er 672/2009 a uznesením z 11. novembra 2013 (Rvp 14647/2014), 6 Er 562/2006 a uznesením z 22. februára 2012 (Rvp 14914/2014), 7 Er 2356/2003 a uznesením z 23. februára 2012 (Rvp 14915/2014), 23 Er 32/2004 a uznesením zo 4. apríla 2012 (Rvp 14916/2014), 6 Er 690/2007 a uznesením z 28. mája 2012 (Rvp 14917/2014), 26 Er 3463/2006 a uznesením z 31. októbra 2012 (Rvp 14918/2014), 6 Er 3465/2006 a uznesením z 20. decembra 2013 (Rvp 14919/2014), postupom Okresného súdu Poprad v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 Er 256/2005 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 12917/2014), 9 Er 150/2005 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 13860/2014), 17 Er 414/2008 a uznesením z 18. júla 2013 (Rvp 13861/2014), 18 Er 253/2006 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 13862/2014), 9 Er 250/2003 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 13863/2014), 16 Er 75/2005 a uznesením z 19. februára 2013 (Rvp 14178/2014), 13 Er 433/2010 a uznesením z 22. novembra 2013 (Rvp 14179/2014), 19 Er 406/2008 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 14180/2014), 16 Er 150/2003 a uznesením zo 6. júna 2013 (Rvp 14181/2014), 10 Er 11/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14648/2014), 10 Er 184/2011 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14649/2014), 10 Er 379/2011 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14650/2014), 10 Er 321/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14651/2014), 10 Er 362/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14652/2014), 9 Er 51/2005 a uznesením z 3. septembra 2013 (Rvp 14924/2014), 10 Er 425/2008 a uznesením zo 16. septembra 2013 (Rvp 14925/2014), 10 Er 243/2010 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14926/2014), postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod spisovými značkami:

3 Er 147/2007 a uznesením z 18. novembra 2013 (Rvp 12918/2014), 3 Er 483/2004 a uznesením z 12. júla 2012 (Rvp 13384/2014), postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er 66/2005 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 12919/2014), 3 Er 45/2005 a uznesením z 11. februára 2013 (Rvp 13386/2014), 3 Er 216/2005 a uznesením zo 16. apríla 2013 (Rvp 13387/2014), 9 Er 570/2005 a uznesením z 15. mája 2013 (Rvp 13864/2014), 8 Er 58/2006 a uznesením z 1. februára 2013 (Rvp 13865/2014), 8 Er 304/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14182/2014), 8 Er 43/2006 a uznesením z 1. júla 2013 (Rvp 14183/2014), 8 Er 371/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14184/2014), 3 Er 451/2006 a uznesením z 11. februára 2013 (Rvp 14655/2014), 3 Er 9/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14927/2014), 3 Er 346/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14928/2014), 3 Er 244/2003 a uznesením z 1. februára 2013 (Rvp 14929/2014), 3 Er 303/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14930/2014), postupom Okresného súdu Bardejov v konaniach vedených pod spisovými značkami: 4 Er 255/2009 a uznesením z 24. októbra 2013 (Rvp 13381/2014), 4 Er 627/2006 a uznesením z 8. novembra 2012 (Rvp 13382/2014), 3 Er 205/2004 a uznesením zo 6. septembra 2013 (Rvp 13853/2014), 3 Er 625/2006 a uznesením z 23. apríla 2012 (Rvp 13854/2014), 3 Er 13/2005 a uznesením z 11. októbra 2013 (Rvp 13855/2014), 3 Er 298/2006 a uznesením z 19. apríla 2012 (Rvp 13856/2014), 3 Er 461/2006 a uznesením z 23. apríla 2012 (Rvp 13857/2014), 1 Er 573/2008 a uznesením z 3. septembra 2013 (Rvp 13858/2014), 4 Er 37/2007 a uznesením z 8. novembra 2012 (Rvp 13859/2014), 4 Er 512/2008 a uznesením z 15. novembra 2012 (Rvp 14173/2014), 4 Er 917/2007 a uznesením z 29. januára 2014 (Rvp 14174/2014), 4 Er 595/2007 a uznesením zo 14. novembra 2012 (Rvp 14175/2014), 2 Er 11/2009 a uznesením zo 16. novembra 2012 (Rvp 14920/2014), 1 Er 425/2008 a uznesením z 11. decembra 2012 (Rvp 14921/2014), postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 Er 415/2003 a uznesením zo 4. novembra 2013 (Rvp 13383/2014), postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 259/2006 a uznesením 23. marca 2013 (Rvp 13385/2014), 4 Er 79/2007 a uznesením z 28. apríla 2014 (Rvp 14653/2014), 4 Er 229/2007 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 14654/2014), postupom Okresného súdu Humenné v konaniach

vedených pod spisovými značkami: 12 Er 328/2009 a uznesením z 30. apríla 2013 (Rvp 14177/2014), 8 Er 471/2005 a uznesením z 29. januára 2013 (Rvp 14922/2014), 6 Er 626/2008 a uznesením z 26. júla 2013 (Rvp 14923/2014), ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 CoE 73/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 12915/2014), 20 CoE 62/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 12916/2014), 18 CoE 45/2014 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 12917/2014), 19 CoE 54/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 12918/2014), 9 CoE 19/2014 a uznesením z 24. júna 2014 (Rvp 12919/2014), 26 CoE 43/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13373/2014), 7 CoE 61/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13381/2014), 5 CoE 40/2014 a uznesením z 27. mája 2014 (Rvp 13382/2014), 13 CoE 15/2014 a uznesením zo 14. mája 2014 (Rvp 13383/2014), 14 CoE 21/2014 a uznesením z 21. mája 2014 (Rvp 13384/2014), 2 CoE 69/2013 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13385/2014), 26 CoE 30/2014 a uznesením z 24. júna 2014 (Rvp 13386/2014), 3 CoE 176/2013 a uznesením z 5. marca 2014 (Rvp 13387/2014), 5 CoE 45/2014 a uznesením zo 17. júna 2014 (Rvp 13853/2014), 1 CoE 22/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13854/2014), 4 CoE 45/2014 a uznesením z 28. mája 2014 (Rvp 13855/2014), 27 CoE 11/2014 a uznesením z 23. mája 2014 (Rvp 13856/2014), 5 CoE 46/2014 a uznesením zo 17. júna 2014 (Rvp 13857/2014), 20 CoE 44/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13858/2014), 19 CoE 45/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13859/2014), 19 CoE 34/2014 a uznesením z 3. júla 2014 (Rvp 13860/2014), 20 CoE 41/2014 a uznesením z 30. apríla 2014 (Rvp 13861/2014), 3 CoE 185/2013 a uznesením z 2. júla 2014 (Rvp 13862/2014), 2 CoE 58/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 13863/2014), 12 CoE 9/2014 a uznesením z 28. februára 2014 (Rvp 13864/2014), 11 CoE 72/2013 a uznesením z 19. decembra 2013 (Rvp 13865/2014), 19 CoE 42/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 14173/2014), 22 CoE 34/2014 a uznesením z 10. júna 2014 (Rvp 14174/2014),

19 CoE 41/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 14175/2014), 5 CoE 174/2013 a uznesením z 27. decembra 2013 (Rvp 14177/2014), 22 CoE 25/2014 a uznesením z 15. mája 2014 (Rvp 14178/2014), 13 CoE 22/2014 a uznesením z 8. júla 2014 (Rvp 14179/2014), 18 CoE 67/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14180/2014), 27 CoE 9/2014 a uznesením z 23. mája 2014 (Rvp 14181/2014), 6 CoE 66/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14182/2014), 1 CoE 147/2013 a uznesením z 29. októbra 2013 (Rvp 14183/2014), 20 CoE 66/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14184/2014), 15 CoE 23/2014 a uznesením z 18. augusta 2014 (Rvp 14644/2014), 5 CoE 49/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14645/2014), 6 CoE 70/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14646/2014), 21 CoE 76/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14647/2014), 5 CoE 60/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14648/2014), 20 CoE 59/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14649/2014), 24 CoE 35/2014 a uznesením z 8. júla 2014 (Rvp 14650/2014), 18 CoE 59/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14651/2014), 7 CoE 68/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14652/2014), 24 CoE 45/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14653/2014), 6 CoE 73/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14654/2014), 25 CoE 40/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 14655/2014), 6 CoE 74/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14914/2014), 26 CoE 45/2014 a uznesením zo 4. septembra 2014 (Rvp 14915/2014), 6 CoE 78/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14916/2014), 4 CoE 62/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14917/2014), 19 CoE 76/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14918/2014), 22 CoE 45/2014 a uznesením zo 4. septembra 2014 (Rvp 14919/2014), 19 CoE 77/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14920/2014), 7 CoE 49/2014 a uznesením z 21. augusta 2014 (Rvp 14921/2014), 23 CoE 19/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14922/2014), 27 CoE 24/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14923/2014), 9 CoE 16/2014 a uznesením z 27. augusta 2014 (Rvp 14924/2014), 4 CoE 60/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14925/2014), 3 CoE 59/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14926/2014), 27 CoE 31/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14927/2014), 27 CoE 40/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14928/2014), 3 CoE 66/2014

a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14929/2014) a 3 CoE 52/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14930/2014), a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12915/2014, Rvp 12916/2014, Rvp 12917/2014, Rvp 12918/2014, Rvp 12919/2014, Rvp 13373/2014, Rvp 13381/2014, Rvp 13382/2014, Rvp 13383/2014, Rvp 13384/2014, Rvp 13385/2014, Rvp 13386/2014, Rvp 13387/2014, Rvp 13853/2014, Rvp 13854/2014, Rvp 13855/2014, Rvp 13856/2014, Rvp 13857/2014, Rvp 13858/2014, Rvp 13859/2014, Rvp 13860/2014, Rvp 13861/2014, Rvp 13862/2014, Rvp 13863/2014, Rvp 13864/2014, Rvp 13865/2014, Rvp 14173/2014, Rvp 14174/2014, Rvp 14175/2014, Rvp 14177/2014, Rvp 14178/2014, Rvp 14179/2014, Rvp 14180/2014, Rvp 14181/2014, Rvp 14182/2014, Rvp 14183/2014, Rvp 14184/2014, Rvp 14644/2014, Rvp 14645/2014, Rvp 14646/2014, Rvp 14647/2014, Rvp 14648/2014, Rvp 14649/2014, Rvp 14650/2014, Rvp 14651/2014, Rvp 14652/2014, Rvp 14653/2014, Rvp 14654/2014, Rvp 14655/2014, Rvp 14914/2014, Rvp 14915/2014, Rvp 14916/2014, Rvp 14917/2014, Rvp 14918/2014, Rvp 14919/2014, Rvp 14920/2014, Rvp 14921/2014, Rvp 14922/2014, Rvp 14923/2014, Rvp 14924/2014, Rvp 14925/2014, Rvp 14926/2014, Rvp 14927/2014, Rvp 14928/2014, Rvp 14929/2014 a Rvp 14930/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12915/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3., 10., 23., 24. a 27. októbra 2014 a 6. a 11. novembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich

základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Prešov v konaniach vedených pod spisovými značkami: 23 Er 3161/2006 a uznesením zo 17. mája 2012 (Rvp 12915/2014), 6 Er 2783/2006 a uznesením zo 7. novembra 2013 (Rvp 12916/2014), 23 Er 803/2007 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13373/2014), 6 Er 2723/2006 a uznesením z 9. mája 2012 (Rvp 14644/2014), 26 Er 3535/2004 a uznesením z 10. apríla 2012 (Rvp 14645/2014), 23 Er 1172/2005 a uznesením z 18. decembra 2013 (Rvp 14646/2014), 6 Er 672/2009 a uznesením z 11. novembra 2013 (Rvp 14647/2014), 6 Er 562/2006 a uznesením z 22. februára 2012 (Rvp 14914/2014), 7 Er 2356/2003 a uznesením z 23. februára 2012 (Rvp 14915/2014), 23 Er 32/2004 a uznesením zo 4. apríla 2012 (Rvp 14916/2014), 6 Er 690/2007 a uznesením z 28. mája 2012 (Rvp 14917/2014), 26 Er 3463/2006 a uznesením z 31. októbra 2012 (Rvp 14918/2014), 6 Er 3465/2006 a uznesením z 20. decembra 2013 (Rvp 14919/2014), postupom Okresného súdu Poprad v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 Er 256/2005 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 12917/2014), 9 Er 150/2005 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 13860/2014), 17 Er 414/2008 a uznesením z 18. júla 2013 (Rvp 13861/2014), 18 Er 253/2006 a uznesením z 3. septembra 2012 (Rvp 13862/2014), 9 Er 250/2003 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 13863/2014), 16 Er 75/2005 a uznesením z 19. februára 2013 (Rvp 14178/2014), 13 Er 433/2010 a uznesením z 22. novembra 2013 (Rvp 14179/2014), 19 Er 406/2008 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 14180/2014), 16 Er 150/2003 a uznesením zo 6. júna 2013 (Rvp 14181/2014), 10 Er 11/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14648/2014), 10 Er 184/2011 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14649/2014), 10 Er 379/2011 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14650/2014), 10 Er 321/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14651/2014), 10 Er 362/2009 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14652/2014), 9 Er 51/2005 a uznesením z 3. septembra 2013 (Rvp 14924/2014), 10 Er 425/2008 a uznesením zo 16. septembra 2013

(Rvp 14925/2014), 10 Er 243/2010 a uznesením z 13. septembra 2013 (Rvp 14926/2014), postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod spisovými značkami: 3 Er 147/2007 a uznesením z 18. novembra 2013 (Rvp 12918/2014), 3 Er 483/2004 a uznesením z 12. júla 2012 (Rvp 13384/2014), postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er 66/2005 a uznesením zo 7. januára 2014 (Rvp 12919/2014), 3 Er 45/2005 a uznesením z 11. februára 2013 (Rvp 13386/2014), 3 Er 216/2005 a uznesením zo 16. apríla 2013 (Rvp 13387/2014), 9 Er 570/2005 a uznesením z 15. mája 2013 (Rvp 13864/2014), 8 Er 58/2006 a uznesením z 1. februára 2013 (Rvp 13865/2014), 8 Er 304/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14182/2014), 8 Er 43/2006 a uznesením z 1. júla 2013 (Rvp 14183/2014), 8 Er 371/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14184/2014), 3 Er 451/2006 a uznesením z 11. februára 2013 (Rvp 14655/2014), 3 Er 9/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14927/2014), 3 Er 346/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14928/2014), 3 Er 244/2003 a uznesením z 1. februára 2013 (Rvp 14929/2014), 3 Er 303/2004 a uznesením zo 16. januára 2013 (Rvp 14930/2014), postupom Okresného súdu Bardejov v konaniach vedených pod spisovými značkami: 4 Er 255/2009 a uznesením z 24. októbra 2013 (Rvp 13381/2014), 4 Er 627/2006 a uznesením z 8. novembra 2012 (Rvp 13382/2014), 3 Er 205/2004 a uznesením zo 6. septembra 2013 (Rvp 13853/2014), 3 Er 625/2006 a uznesením z 23. apríla 2012 (Rvp 13854/2014), 3 Er 13/2005 a uznesením z 11. októbra 2013 (Rvp 13855/2014), 3 Er 298/2006 a uznesením z 19. apríla 2012 (Rvp 13856/2014), 3 Er 461/2006 a uznesením z 23. apríla 2012 (Rvp 13857/2014), 1 Er 573/2008 a uznesením z 3. septembra 2013 (Rvp 13858/2014), 4 Er 37/2007 a uznesením z 8. novembra 2012 (Rvp 13859/2014), 4 Er 512/2008 a uznesením z 15. novembra 2012 (Rvp 14173/2014), 4 Er 917/2007 a uznesením z 29. januára 2014 (Rvp 14174/2014), 4 Er 595/2007 a uznesením zo 14. novembra 2012 (Rvp 14175/2014), 2 Er 11/2009 a uznesením zo 16. novembra 2012 (Rvp 14920/2014), 1 Er 425/2008 a uznesením z 11. decembra 2012 (Rvp 14921/2014), postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 Er 415/2003 a uznesením zo 4. novembra 2013 (Rvp 13383/2014), postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 259/2006 a uznesením 23. marca 2013 (Rvp 13385/2014),

4 Er 79/2007 a uznesením z 28. apríla 2014 (Rvp 14653/2014), 4 Er 229/2007 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 14654/2014), postupom Okresného súdu Humenné v konaniach vedených pod spisovými značkami: 12 Er 328/2009 a uznesením z 30. apríla 2013 (Rvp 14177/2014), 8 Er 471/2005 a uznesením z 29. januára 2013 (Rvp 14922/2014), 6 Er 626/2008 a uznesením z 26. júla 2013 (Rvp 14923/2014) (ďalej len „napadnuté uznesenia okresných súdov“), ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 18 CoE 73/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 12915/2014), 20 CoE 62/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 12916/2014), 18 CoE 45/2014 a uznesením z 29. apríla 2014 (Rvp 12917/2014), 19 CoE 54/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 12918/2014), 9 CoE 19/2014 a uznesením z 24. júna 2014 (Rvp 12919/2014), 26 CoE 43/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13373/2014), 7 CoE 61/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13381/2014), 5 CoE 40/2014 a uznesením z 27. mája 2014 (Rvp 13382/2014), 13 CoE 15/2014 a uznesením zo 14. mája 2014 (Rvp 13383/2014), 14 CoE 21/2014 a uznesením z 21. mája 2014 (Rvp 13384/2014), 2 CoE 69/2013 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 13385/2014), 26 CoE 30/2014 a uznesením z 24. júna 2014 (Rvp 13386/2014), 3 CoE 176/2013 a uznesením z 5. marca 2014 (Rvp 13387/2014), 5 CoE 45/2014 a uznesením zo 17. júna 2014 (Rvp 13853/2014), 1 CoE 22/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13854/2014), 4 CoE 45/2014 a uznesením z 28. mája 2014 (Rvp 13855/2014), 27 CoE 11/2014 a uznesením z 23. mája 2014 (Rvp 13856/2014), 5 CoE 46/2014 a uznesením zo 17. júna 2014 (Rvp 13857/2014), 20 CoE 44/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13858/2014), 19 CoE 45/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 13859/2014), 19 CoE 34/2014 a uznesením z 3. júla 2014 (Rvp 13860/2014), 20 CoE 41/2014 a uznesením z 30. apríla 2014 (Rvp 13861/2014), 3 CoE 185/2013 a uznesením z 2. júla 2014 (Rvp 13862/2014), 2 CoE 58/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 13863/2014), 12 CoE 9/2014 a uznesením z 28. februára 2014 (Rvp 13864/2014), 11 CoE 72/2013 a uznesením z 19. decembra 2013 (Rvp 13865/2014), 19 CoE 42/2014 a uznesením z 29. mája 2014 (Rvp 14173/2014), 22 CoE 34/2014 a uznesením z 10. júna 2014 (Rvp 14174/2014), 19 CoE 41/2014 a uznesením

z 29. mája 2014 (Rvp 14175/2014), 5 CoE 174/2013 a uznesením z 27. decembra 2013 (Rvp 14177/2014), 22 CoE 25/2014 a uznesením z 15. mája 2014 (Rvp 14178/2014), 13 CoE 22/2014 a uznesením z 8. júla 2014 (Rvp 14179/2014), 18 CoE 67/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14180/2014), 27 CoE 9/2014 a uznesením z 23. mája 2014 (Rvp 14181/2014), 6 CoE 66/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14182/2014), 1 CoE 147/2013 a uznesením z 29. októbra 2013 (Rvp 14183/2014), 20 CoE 66/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14184/2014), 15 CoE 23/2014 a uznesením z 18. augusta 2014 (Rvp 14644/2014), 5 CoE 49/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14645/2014), 6 CoE 70/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14646/2014), 21 CoE 76/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14647/2014), 5 CoE 60/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14648/2014), 20 CoE 59/2014 a uznesením z 30. júna 2014 (Rvp 14649/2014), 24 CoE 35/2014 a uznesením z 8. júla 2014 (Rvp 14650/2014), 18 CoE 59/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14651/2014), 7 CoE 68/2014 a uznesením z 26. júna 2014 (Rvp 14652/2014), 24 CoE 45/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14653/2014), 6 CoE 73/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14654/2014), 25 CoE 40/2014 a uznesením zo 17. júla 2014 (Rvp 14655/2014), 6 CoE 74/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14914/2014), 26 CoE 45/2014 a uznesením zo 4. septembra 2014 (Rvp 14915/2014), 6 CoE 78/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14916/2014), 4 CoE 62/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14917/2014), 19 CoE 76/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14918/2014), 22 CoE 45/2014 a uznesením zo 4. septembra 2014 (Rvp 14919/2014), 19 CoE 77/2014 a uznesením z 12. augusta 2014 (Rvp 14920/2014), 7 CoE 49/2014 a uznesením z 21. augusta 2014 (Rvp 14921/2014), 23 CoE 19/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14922/2014), 27 CoE 24/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14923/2014), 9 CoE 16/2014 a uznesením z 27. augusta 2014 (Rvp 14924/2014), 4 CoE 60/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14925/2014), 3 CoE 59/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14926/2014), 27 CoE 31/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14927/2014), 27 CoE 40/2014 a uznesením z 31. júla 2014 (Rvp 14928/2014), 3 CoE 66/2014 a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14929/2014), 3 CoE 52/2014

a uznesením z 13. augusta 2014 (Rvp 14930/2014) (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere sťažovateľka poskytla dlžníkom úver, pričom poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníci povinní vrátiť podľa podmienok dohodnutých v úverových zmluvách. Na zabezpečenie úverov bola priamo v úverových zmluvách dojednaná buď rozhodcovská doložka, ktorou bola v prípade sporu medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), alebo dlžníci priamo v úverových zmluvách splnomocnili sťažovateľkou menovite uvedenú tretiu osobu (ďalej len „splnomocnenec“), ktorá v prípade, ak dlžník svoje povinnosti z úverovej zmluvy nesplnil, mala oprávnenie podpísať v mene dlžníka notársku zápisnicu o uznaní dlhu dlžníkom, ktorá mala mať povahu exekučného titulu.

Z dôvodu, že dlžníci svoje záväzky vyplývajúce im z predmetných úverových zmlúv dobrovoľne neplnili, tieto sa voči sťažovateľke stali splatnými a v nadväznosti na uvedené sťažovateľka v prípadoch, kde bolo udelené splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, na podklade tohto exekučného titulu (notárskej zápisnice) iniciovala začatie exekučných konaní, a v prípadoch, kde bola dojednaná rozhodcovská doložka, na jej podklade začala rozhodcovské konania pred zmluvnými stranami zvoleným rozhodcovským súdom, ktorého rozhodcovské rozsudky sa tak stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých sťažovateľka iniciovala začatie exekučných konaní.

Potom, ako okresné sudy v začatých exekučných konaniach poverili sťažovateľkou zvoleného súdneho exekútora vykonaním exekučných konaní, napadnutými uzneseniami okresných súdov boli exekúcie ex offo zastavené, resp. vyhlásené za neprípustné a následne zastavené.

Na základe odvolaní sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresných súdov potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu ako vecne správne.

Sťažovateľka v sťažnostiach podaných ústavnému súdu v obsírnej argumentácii namieta, že postupom a uzneseniami okresných súdov a krajského súdu boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy a charty a práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, pričom k ich porušeniu malo dôjsť predovšetkým tým, že zastavením už riadne začatých a prebiehajúcich exekučných konaní, na vykonanie ktorých okresné sudy už raz udelili súdnemu exekútorovi poverenia, došlo k prekročeniu právomoci okresných súdov ako súdov exekučných, v kompetencii ktorých podľa sťažovateľky nie je vecné preskúmavanie exekučného titulu. Okresné sudy podľa sťažovateľky rozhodli nad rámec svojej právomoci, keď bez návrhu rozhodli o zastavení exekúcií, čím mali sťažovateľke odňať možnosť konať pred súdom, pretože sa nemala možnosť k veci vyjadriť aj napriek tomu, že toto rozhodnutie v konečnom dôsledku zásadným spôsobom ovplyvnilo jej právne postavenie, pretože podľa sťažovateľky má síce v tom-ktorom prípade k dispozícii exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok alebo notársku zápisnicu, avšak tento je nevykonateľný. Uvedené pochybenie okresných súdov podľa sťažovateľky nenapravil ani krajský súd.

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach podaných ústavnému súdu namieta, že tak okresné sudy, ako ani krajský súd nenariadili v daných veciach pojednávanie aj napriek tomu, že im to ukladá § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 9. augusta 2012, ako aj to, že uvedené sudy veci nesprávne právne posúdili z hľadiska vnútroštátnej právnej úpravy v interakcii s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica Rady“), pretože podľa sťažovateľky sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, prečo buď dojednanie rozhodcovskej doložky v úverovej zmluve, alebo udelenie splnomocnenia dlžníkom tretej osobe v úverovej zmluve na spísanie notárskej zápisnice o uznaní dlhu považovali za neprijateľnú podmienku, a v tomto smere podľa sťažovateľky sudy nerešpektovali ani jej

návrh na prerušenie konaní na účely predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) na podanie výkladu pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte danej veci.

Sťažovateľka poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Csipai a spol. C-472/11 z 21. 2. 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel ustanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresných súdov v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a ich napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia okresných súdov a napadnuté uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu podaný podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení ňou označených práv zaručených ústavou, chartou, dohovorom a dodatkovým protokolom postupom a označenými uzneseniami okresných súdov, ako aj postupom a označenými uzneseniami krajského súdu.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia

Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a orgánu verejnej moci, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozhodnutiami okresných súdov

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí

takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľka sťažnosťami napáda postup okresných súdov v napadnutých konaniach a napadnuté uznesenia okresných súdov vydané v týchto konaniach, ktorými okresné sudy vyhlásili exekúcie za neprípustné a zastavili ich.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka využila svoje právo podať proti namietanému postupu a napadnutým uzneseniam okresných súdov odvolania, o ktorých bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaniach sťažovateľky v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

II.3 K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozhodnutiami krajského súdu

Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľky v príčinnej súvislosti s rozhodnutiami krajského súdu, námietky sťažovateľky možno sumarizovať do štyroch základných východiskových rovín. Sťažovateľka v prvom rade namieta, že krajský súd nenapravil pochybenie okresných súdov, ktoré ako sudy exekučné podľa sťažovateľky nad rámec svojich kompetencií vecne preskúmavali exekučné tituly (potom, ako už raz tieto exekučné tituly preskúmali pri vydávaní poverení exekútorovi na vykonanie exekúcií). Okrem tohto sťažovateľka namieta, že krajský súd nenapravil ani pochybenia okresných súdov, ktoré pri vecnom prieskume exekučných titulov (rozhodcovské rozsudky a notárske zápisnice) aplikovali smernicu Rady, ktorá podľa nej nie je prameňom práva. Sťažovateľka tiež namieta, že krajský súd a pred ním okresné sudy hoci mali, neprerušili exekučné

konania na účely podania výkladu označenej smernice Rady a nepredložili Súdnemu dvoru na posúdenie prejudiciálnu otázku, a to, či sa majú jej ustanovenia aplikované v danom prípade vykladať tak, že „... za každých okolností zakazuje rozhodovať spory v rámci spotrebiteľských zmlúv na základe rozhodcovskej doložky prostredníctvom rozhodcovských súdov“, alebo otázku, prečo splnomocnenie udelené v zmluve o úvere, ktorým dlžník splnomocní tretiu osobu na uznanie dlhu v notárskej zápisnici, ktorá je exekučným titulom, je považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Napokon sťažovateľka tiež namieta, že tak krajský súd, ako ani pred ním okresné sudy nenariadili v daných veciach pojednávanie tak, ako im to ukladá § 57 ods. 5 Exekučného poriadku, čím jej mali odňať právo konať pred súdom.

V súvislosti s uvedenými námietkami sťažovateľky ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností konštatuje, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je v podstate identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal. Ústavný súd sa s argumentáciou, ktorú uplatnil v predchádzajúcich rozhodnutiach pri odmietnutí tých častí sťažností, ktoré smerovali proti rozhodnutiu odvolacích súdov, plne stotožňuje. Ide o argumentáciu uplatnenú napr. v uzneseniach sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012 a sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013 (v prípadoch, keď bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, pozn.) alebo v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 79/2013 zo 7. februára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013 a sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013 (v prípadoch, keď bola exekučným titulom notárska zápisnica, pozn.).

Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné na ustálenie záverov všeobecných súdov, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých

rozhodnutí všeobecných soudů a ňou použitéj argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia aj v tomto uznesení.

V súvislosti s argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k namietanému porušeniu jej práv na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces podľa čl. 47 charty a z neho vyplývajúcej zásady kontradiktórnosti konania tým, že konajúci krajský súd pred rozhodnutím o posúdení zmluvnej podmienky (rozhodcovskej doložky) ako nekalej nedal účastníkom konania príležitosť vyjadriť sa k týmto dôvodom, tak ako to sťažovateľka odvodzuje z rozsudku Súdneho dvora vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Csipai a spol. C-472/11 z 21. 2. 2013, ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľka mala možnosť oboznámiť sa s dôvodmi zastavenia exekučného konania a neprípustnosti exekúcie z už uvádzaných dôvodov už z uznesení okresných súdov, proti ktorým aj podala odvolania, v ktorých sa k týmto dôvodom vyjadrila. Obdobne aj povinní z exekúcií, ktorí majú v zmluvnom vzťahu so sťažovateľkou postavenie spotrebiteľov, mali po doručení uznesení prvostupňového súdu možnosť vyjadriť sa (prípadne podať odvolanie proti uzneseniam okresných súdov) v tom zmysle, že si neprajú, aby bolo v ich prípadoch vylúčené uplatnenie nekalej zmluvnej podmienky. Sťažovateľkou uplatnenými argumentmi sa krajský súd v napadnutých uzneseniach náležite zaoberal a vyložil svoje závery, pre ktoré dospel k záveru, že uznesenia okresných súdov sú vecne správne.

Pre ústavnú udržateľnosť napadnutého postupu a uznesenia postačuje, aby bola zásada kontradiktórnosti dodržaná v konaní ako celku (v posudzovanom prípade v konaní na oboch stupňoch). Presadzovanie názoru, že na každom jednom stupni súdnictva musí byť uvedená zásada dodržaná bez výnimky, by podľa názoru ústavného súdu odvolaciemu súdu v zásade prisúdilo len funkciu akéhosi kasačného orgánu bez reálnej možnosti konvalidovať prípadné procesné nedostatky vlastným postupom. Na základe uvedeného preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom krajského súdu a jeho uzneseniami bol v daných veciach princíp kontradiktórnosti súdneho konania, ktorý je obsahom práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 47 charty a čl. 6 ods. 1 dohovoru, dodržaný, vzhľadom na čo nič nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia v petite sťažností označených práv.

V súvislosti s uvedeným a vzhľadom na skutočnosť, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ by sa tento právny prostriedok z materiálneho hľadiska javil v obdobných prípadoch ako neefektívny, je podľa ústavného súdu namieste otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keď sa na ústavný súd opakovane obracia so sťažnosťami, ktoré sú vo svojej materiálnej podstate identické a v tej súvislosti pre sťažovateľku s ich predvídateľným posúdením ústavným súdom.

V kontexte s už uvedeným ústavný súd dodáva, že sťažovateľka aj takýmto spôsobom zahľcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomá, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah (napr. I. ÚS 3/2013).

Vzhľadom na postavenie ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a s poukazom na to, že obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08), ústavný súd sťažnosti v časti smerujúcej proti postupu a napadnutým uzneseniam krajského súdu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v nich už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015